

Los monstruos de Templeton - Lauren Groff

Willie, becària d'arqueologia, torna a la ciutat embarassada del seu professor. Mentre medita sobre el futur, investiga l'origen de la seva família, ja que la seva mare, soltera, li proporciona una pista sobre el seu pare desconegut. No estem parlant d'una família qualsevol, sinó dels fundadors de Templeton, pioners i patricis implicats en les principals operacions de creixement de la ciutat. La investigació de Willie, doncs, ens submergeix en dos-cents anys d'història, que arrenca de l'ambició Marmaduke Temple i del seu fill escriptor, Jacob Franklin Temple.

El dia que Willie torna a casa es descobreix el cadàver d'un animal enorme flotant al llac de Templeton. En les seves investigacions, la protagonista descobreix notícies del monstre en els últims segles. El llibre, doncs, sembla reflexionar sobre el passat: la protagonista és especialista en els primers homínids d'Amèrica, i la seva recerca del pare resulta alhora històrica i psicològica, mentre que el monstre trobat desperta la curiositat de científics d'arreu del món.

Més enllà de l'arqueologia, però, el retorn fa que Willie s'adoni del vincle sentimental que ha contret amb el lloc on va néixer. Després de milers de milles recorregudes, quan el seu món trontolla l'únic espai on se sent segura és Templeton, on tothom la coneix, tant a ella com als seus avantpassats. Allà, Willie refà el seu mapa sentimental. Paral·lelament, reconstrueix el seu arbre genealògic, que la porta a replantejar-se l'exemplaritat moral de les seves icones familiars, que són també els referents públics de la ciutat.

El primer llibre de Lauren Groff (Cooperstown, 1978) alterna el passat i el present, les vides dels morts i els maldecaps dels vius. El lector pot acabar perdut en la selva de noms, però tant és: l'important és deixar-se portar per les històries, pel teixit de càlculs i de sacrificis, de fidelitats i traïcions, d'il·lusions i assassinats.

Com diu un dels personatges, Templeton és com el poblet d'una d'aquelles esferes de neu que venen a les botigues de souvenirs. La ciutat del llibre està inspirada en Cooperstown, la ciutat de James Fenimore Cooper, que la va transformar en la literària Templeton. Tot el que narra el llibre són variacions sobre la ciutat on va néixer l'autora, que al pròleg ja avisa que "la ficció consisteix a dir la veritat mitjançant mentides". Com a

lectors, la frontera entre invenció i documentació no ens interessa, però podem certificar que som davant una ficció recomanable.

A través de l'ultralocalisme, Lauren Groff ateny l'universal. Els avantpassats de Willie són els pioners procedents d'Europa, però també els indis natius i els esclaus africans: el seu arbre genealògic és un compendi de la història dels Estats Units. Amb la mare, antiga hippie reconvertida en catòlica pietosa, hi estableix una relació més subtil -menys de clixé- de la que estableixen els protagonistes dels llibres de Michel Houellebecq. Fins i tot el monstre del llac resulta simpàtic. Els Atletes, que amb el soroll de les seves passes per l'asfalt configuren la banda sonora del llibre, ens fan recordar els corredors de *Juno*, una pel·lícula que també partia d'un embaràs no desitjat en una ciutat poc gastada per la ficció. La nova narrativa nord-americana fa bé de reinventar el territori.

Vicenç Pagès Jordà